

ساختار کتاب

کتاب شب امتحان عربی (۲) یازدهم از ۴ قسمت اصلی به صورت زیر تشکیل شده است:

(۱) آزمون‌های نوبت اول: آزمون‌های شماره ۱ تا ۴ این کتاب مربوط به مباحث نوبت اول است که خودش به دو قسمت تقسیم می‌شود:

(الف) آزمون‌های طبقه‌بندی‌شده: آزمون‌های شماره ۱ و ۲ را درس به درس طبقه‌بندی کرده‌ایم. بنابراین شما به راحتی می‌توانید پس از خواندن هر درس از درسنامه، تعدادی سؤال را بررسی کنید. حواستان باشد این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره‌ای و مثل یک آزمون کامل هستند. در کنار سؤال‌های این آزمون‌ها نکات مشاوره‌ای نوشته‌ایم. این نکات به شما در درس‌خواندن قبل از امتحان و پاسخ‌گویی به آزمون در زمان امتحان کمک می‌کند.

(ب) آزمون‌های طبقه‌بندی‌نشده: آزمون‌های شماره ۳ و ۴ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم تا دو آزمون نوبت اول، مشابه آزمونی را که معلمتان از شما خواهد گرفت، ببینید.

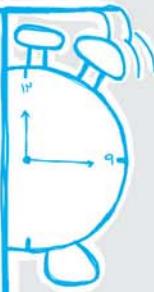
(۲) آزمون‌های نوبت دوم: آزمون‌های شماره ۵ تا ۱۲ از کل کتاب و مطابق امتحان پایان سال طرح شده‌اند. این قسمت هم، خودش به ۲ بخش تقسیم می‌شود:

(الف) آزمون‌های طبقه‌بندی‌شده: آزمون‌های شماره ۵ تا ۸ را که برای نوبت دوم طرح شده‌اند هم طبقه‌بندی کرده‌ایم. با این کار باز هم می‌توانید پس از خواندن هر درس، تعدادی سؤال مرتبط را پاسخ دهید. هر کدام از این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره دارند. در واقع در این بخش، شما ۴ آزمون کامل را می‌بینید. این آزمون‌ها هم نکات مشاوره‌ای دارند.

(ب) آزمون‌های طبقه‌بندی‌نشده: آزمون‌های شماره ۹ تا ۱۲ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم؛ پس در این بخش با ۴ آزمون نوبت دوم، مشابه آزمون پایان سال معلمتان مواجه خواهید شد.

(۳) پاسخ‌نامهٔ تشریحی آزمون‌ها: در پاسخ تشریحی آزمون‌ها تمام آن‌چه را که شما باید در امتحان بنویسید تا نمره کامل کسب کنید، برایتان نوشته‌ایم.

(۴) درسنامهٔ کامل شب امتحانی: این قسمت برگ برنده شما نسبت به کسانی است که این کتاب را نمی‌خوانند. در این قسمت تمام آن‌چه را که شما برای گرفتن نمرهٔ عالی در امتحان عربی زبان قرآن (۲) نیاز دارید، تنها در ۱۳ صفحه آورده‌ایم، بخوانید و لذتش را ببرید! یک راهکار: موقع امتحان‌های نوبت اول می‌توانید از سؤالات درس‌های ۱ تا ۴ آزمون‌های ۵ تا ۸ هم استفاده کنید.

بارم‌بندی درس‌عربی زبان قرآن (۲)

فهرست

نوبت دوم	نوبت اول	مهارت‌های زبانی
۲ نمره	۲ نمره	مهارت واژه‌شناسی
۷ نمره	۷ نمره	مهارت ترجمه به فارسی
۷/۵ نمره	۷/۵ نمره	مهارت شناخت و کاربرد قواعد
۳ نمره	۳ نمره	مهارت درک و فهم
۰/۵ نمره	۰/۵ نمره	مهارت مکالمه
۲۰ نمره	۲۰ نمره	جمع

صفحة پاسخ‌نامه	صفحة آزمون	نوبت	نحوه
۲۸	۳	اول	آزمون شماره ۱ (طبقه‌بندی‌شده)
۲۹	۵	اول	آزمون شماره ۲ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۰	۷	اول	آزمون شماره ۳ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۱	۹	اول	آزمون شماره ۴ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۲	۱۱	دوم	آزمون شماره ۵ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۳	۱۳	دوم	آزمون شماره ۶ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۴	۱۵	دوم	آزمون شماره ۷ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۵	۱۸	دوم	آزمون شماره ۸ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۶	۲۰	دوم	آزمون شماره ۹ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۶	۲۲	دوم	آزمون شماره ۱۰ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۸	۲۴	دوم	آزمون شماره ۱۱ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۸	۲۶	دوم	آزمون شماره ۱۲ (طبقه‌بندی‌نشده)
۴۰			درسنامهٔ توب برای شب امتحان

رده	عنوان	مدت آزمون: ٧٠ دقیقه	کلیه رشته‌ها به جز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۲)
ردیف	آزمون شماره ۱	نوبت اول پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	kheilisabz.com	شنبه
۱	ترجم الكلمات التي تحتها خط.	پوچه‌ها! متن هر درس رو فوب بفونین لطفاً! پون معالماً معمولاً بپور سوال‌ها رو از متن درس می‌درن!	درس اول	٥/٥
۲	اذكر المثل الإنجليزي للكلمات التي تحتها خط.	این سوال، نقش کلمه رویی فوار، همچا باید به گاهی به قواعد کتاب دهمون بندازین!	أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ أَنْعَمْهُمْ لِعِبَادَةِ	١
۳	عيّن اسم المكان في هذه الجملة ثم ترجمة.	اسم مکان وزن‌های مخصوصی داره!	قَرِيبٌ مِنْ بَيْتِنَا مَكْتُبَةٌ وَاسِعَةٌ فِيهَا كُتُبٌ قَيْمَةٌ.	٥/٥
٤	عيّن اسم التفضيل في هاتين الجملتين ثم ترجمة اسم التفضيل فقط.	اسم تفضیل پیشتر بر وزن «أفعى» میاد. مواستون به اون دو کلمه قاضن هم باشه!	اللهُ أَكْرَمٌ حَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ	١
٥	أكتب في الفراغ عددًا مناسبًا.	باید ریاضیتون فوب باشه!	سَعْةٌ وَ حَمْسُونَ زَائِدَ سَيِّةٌ وَ ثَلَاثِينَ يُسَاوِي	٥/٢٥
٦	عيّن اسم الفاعل أو اسم المفعول أو اسم المبالغة. (اثنين)	اینم یه دوره‌ای از سال قبله. درس آفر!	اللهُ إِنَّ اللَّهَ عَفَّارُ الدُّنْوِ	٥/٥
٧	رتّب الكلمات و اكتب جملة صحيحة كاملة.	مکالمه‌های کتاب رو فوب باد بگیرین، پون این سوال از مکالمه هر درس میاد. باید همله‌سازی کنید شما!	«بِكُمْ - السَّرَّاويلُ - تُوْمَانٍ - هَذِهِ -؟»	٥/٢٥
٨	ترجم الجملة إلى الفارسية المألوفة.	مواستون پاشه علاوه بر این که معنی کلمات رو درست هی نویسن، هم‌بندیتون هم فارسی باشه؛ یعنی سافتر عربی رو وارد فارسی کنین!	هُوَ مُحاوِلٌ قَبِيْحٌ لِكَسْفِ أَسْرَارِ النَّاسِ لِضَّحِيْهِمْ.	١
٩	أكتب في الفراغ الكلمتين المترادفتين والكلمتين المتضادتين. (كلمة واحدة زائدة) (إِلَمْ - بَعِيدٌ - ذَنَبٌ - بَعْدٌ)	برای متراود و متضادها، همچا به بیرون‌هایی که توی درس تامه‌ها برآتون آورديم، یه گاهی بندازین.	اللهُ أَكْرَمٌ حَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ	٥/٥
١٠	ترجم الكلمات التي تحتها خط.	تو این سوال باید نوع و زمان فعل رو فوب تشیفین بدین!	اللهُ أَكْرَمٌ بَعْدَ عَنِ الْمَعْاصِي.	١/٥
١١	ترجم الجملتين إلى الفارسية المألوفة.	ب) جالس العُلَمَاءَ وَالْعُقَلَاءَ. د) سَيَنْسَحِبُّ الْعَدُوُّ مِنْ أَرَاضِنَا. ه) يَسْتَخْدِمُ الْمُدَرَّسُ أَسَلِيبَ جَدِيدَةً فِي التَّدْرِيسِ.	جَدِيدَةً فِي التَّدْرِيسِ	١/٥
١٢	أجب عن السؤال حسب الصورة.	فارس روان فراموش نشه، مواستون به اسلوب شرط و ماضی استمراری هم باشه!	وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ	٢
١٣	عيّن فعل الشرط في الجملة الأولى و جواب الشرط في الجملة الثانية ثم ترجمة الجملتين.	فععل شرط معمولاً پسیبه به اداد شرط. هواب شرط هم معمولاً به کلمی هالوت مریاد!	وَ مَا تُقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ	٥/٢٥
١٤	عيّن الفعل المناسب للفراغ.	مواستون به تعداد و پنس کلمه‌ها باشه تا بنوین فعال شرط رو انتقال کشی، فدمتا فععل شرط هم معمولاً همه ومه، از ما گفتن بود!	يَلَامِدُ رَجَاءً شَمَارِيَكُمْ بِدَقَّهٖ. صَدِيقَكَ فَهُوَ يُسَاعِدُكَ أَيْضًا. بدون إذن المعلمة.	١/٥

نمره	kheilisabz.com	مدت آزمون: ٧٠ دقیقه	كلية رشتة بها جزء رشتة انسانی	عربی زبان قرآن (٢)
٥/٥	نوبت اول پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	١ آزمون شماره	آزمون شماره ١	ردیف
١٥	فقط می تونم بگم وقت کنید! ۲) دانشمند مرده، هم چنان زنده است. ۳) که از دستورات معلم سرپیچی نکند.	انتخب الترجمة الصحيحة. الف) العالم حي و إن كان ميتاً. ب) أن لا يعصي أوامر المعلم.	(١) دانشمند زنده است اگرچه مرده باشد. (٢) از دستورات معلم سرپیچی نمی کند.	١٥
١٦	إقرأ النص التالي ثم أجب عن الأسئلة التالية. كان في الصَّفَّ الحادِي عَشْر طَالِبٌ مُشَاغِبٌ يَسْكُنُونَ مَعَ الَّذِي خَلَقَهُ وَيَتَفَقَّثُونَ تَارِيَّةً إِلَى الْوَرَاءِ شَاهِدَةً مَرَّةً لِلْعَمَلِ وَهُوَ يَهْمِسُ إِلَى الَّذِي يَجْلِسُ جِنْهُ. فَخَرَّنَ أَحَدُ الطَّلَابِ مِنْ أَعْمَالِهِ فَذَهَبَ عِنْدَ الْمَعْلَمِ فَقَالَ لَهُ: أَرِيدُ أَنْ أَكْتُبَ إِنشَاءً خَوْلَ الْأَدَابِ فِي مَجَlis الدَّرَسِينِ فَقَالَ الْمَعْلَمُ: فِكْرَةٌ رَائِعَةٌ غَلِيلُكَ أَنْ يُطَالِعَ كِتَابَ «مِنْيَةِ الْمُرِيدِ» لِزِينِ الدِّينِ الْعَامِلِيِّ فَهُوَ يُسَاعِدُكَ عَلَى كِتَابَةِ إِنْشَائِكَ إِنْ تَقْرَأُ إِنْشَائِكَ أَمَامَ الطَّلَابِ فَسَوْفَ يَتَبَاهَهُ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ وَهَذَا قُسْمٌ مِنْ إِنْشَائِهِ: لِلْطَّالِبِ فِي مَحْضِرِ الْمَعْلَمِ آدَابٌ فَأَهْمُهَا: ١) أَنْ لَا يَسْكُنُ مَعَ غَيْرِهِ مِنَ الطَّلَابِ عِنْدَمَا يُدَرِّسُ الْمَعْلَمُ. الف) في أيِّ صَفَّ الطَّالِبِ؟ ج) في أيِّ حَالَةٍ شَاهَدَ الْمَعْلَمُ الطَّالِبَ الْمُشَاغِبَ؟ ه) لِمَنْ كَتَبَ «مِنْيَةِ الْمُرِيدِ»؟ و) أَيِّ جَمْلَةٍ فِي النَّصِّ مِنْ آدَابِ الطَّالِبِ فِي مَحْضِرِ الْمَعْلَمِ؟ ١) أَنْ يَلْتَقِتَ إِلَى الْوَرَاءِ وَعَدَمِ الْاسْتِمَاعِ إِلَيْهِ.	١٦		
١٧	زيان پیزی هر در ک متون نیست. فوب متن رو بفونین؛ لازم نیست معنی تک کلمه ها رو بفهمیم. فقط مفهوم کل متون رو دریابید!	أَكْتُبْ مُفْرَدًا أَوْ جَمْعَ الْكَلْمَتَيْنِ. الف) أَعْصَانُ: ب) بَذْرُ:	درس سوم	١٧
١٨	علامت های معرف و تکرر که یادتون هست؟!	تَرْجِمَهُ هَذِهِ الْعِبَارَةِ حَسْبَ قَوَاعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَالتَّكْرَهُ تَمَّ عَيْنَ الْمَعْرِفَةِ. ﴿فِيهَا مِصْبَاحٌ مِضْبَاحٌ فِي زُجَاجَةٍ﴾	درس سوم	١٨
١٩	مهارت واژه شناسیت و روش بر زنید. هتماً به قسمت کلمات موم هر درس مراجعه کنید!	صَعْبٌ فِي الْمَرْبِعِ الْعَدْدِ الْمَنَاسِبِ. «كَلْمَاتُ زَائِدَتَانِ» ١) الْمَعْمَرٌ زَيْنَةٌ مِنَ الْذَّهَبِ أَوِ الْفِيَضَةِ. ٢) الْإِلْتِفَافُ هُوَ بَحْرٌ كَبِيرٌ يُعَادِلُ ثُلَاثَ الْأَرْضِ. ٣) السَّوَار صَفَاتٌ أَحَبُّ أَوْ شَيْءٌ. ٤) الْمَحِيطُ الْهَادِيُّ الَّذِي يَعْلُمُ فِي الْقَزْرَاءَ. ٥) السَّاقِيَّ التَّجْمَعُ وَالْمَوْرَانُ حَوْلَ سَيِّءٍ. ٦) الْمُواصَفَاتُ الَّذِي يُعْطِيَ اللَّهُ عَمْرًا طَوِيلًا. ٧) الْإِشْتِعَالُ ٨) الْمَزَارِعُ	درس سوم	١٩
٢٠	متون درس ها و تمرین ها، کاندیدای طرح این سوالات!	إِمْلَأْ فَرَاغَاتِ التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ. الف) السَّجَرَةُ الْخَاتِقَةُ سَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْإِسْتَوَائِيَّةِ: درخت درختی است که در برخی جنگل های استوایی ب) إِرْزَعُوا وَأَغْرِسُوا وَاللَّهُ مَا عَمِلَ النَّاسُ عَمَلاً أَحَلَّ وَلَا أَطَيَبَ مِنْهُ: و به خدا سوگند مردم کاری و از آن انجام نداده اند.	درس سوم	٢٠
٢١	تمرین هایم توی این نوع سوال، مهمن!	تَرْجِمَهُ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ الْمَأْلُوفَةِ. عالِمٌ يُتَّسِّعُ يُعْلِمُهُ خَيْرٌ مِنَ الْأَفْلَامِ.	درس چهارم	٢١
٢٢	سه تا کلمه ارتباط معنایی دارن. اون یکی معمولاً نهیل برته!	عَيْنَ الْكَلْمَةِ الْغَرِيبَةِ فِي الْمَعْنَى. الف) لُبٌ (ب) سِرْوَالٌ	درس چهارم	٢٢
٢٣	پیشتر عبارت های کتاب های هدید از قرآن و احادیث گرفته شده. لطفاً و هتماً فوب این عبارت ها رو بگیرین، هون پای ثابت امتحانا هستن!	تَرْجِمَةُ الْجَمْلَةِ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ الْمَأْلُوفَةِ. ﴿وَلَا تَقْرَأْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾	درس چهارم	٢٣
٢٥	جمع نمرات	مُوقَفٌ بَاشِيد		

رده	عنوان	کلیه رشته‌ها به جز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۲)
نمره	kheilisabz.com نوبت دوم پایه يازدهم دوره متوسطه دوم	مدت آزمون: ۷۰ دقیقه	آزمون شماره ۱
۰/۵			(الف) مهارت واژه‌شناسی (۲ نمره) ترجم الكلمات التي تحتها خط. جاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: عَلَمْنِي حُلْقًا يَجْمَعُ لِي حَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَة. قَالَ: لَا تَكْذِبْ.
۰/۵			(الف) اكتب في الفاراغ الكلمتين المترادفتين والكلمتين المتضادتين. (كلمة واحدة زائدة) «قيام - دياج - بعث - جلوس - أرسل» ≠ =
۰/۵			(الف) أكتب مفرد أو جمع الكلمتين. ب) بهيمة: (الف) رُملاء:
۰/۵			(الف) عَيْنَ الكلمة الغريبة في المعنى. تَكَلْمُ حَدَّثَ كَلَمٌ أَكْرَمٌ أَصْفَرٌ أَبْيَضٌ أَسْوَدٌ ب) أَكْرَمٌ
۵			(ب) مهارت ترجمة به فارسي (۷ نمره) ترجم هذه الجمل إلى الفارسية المألوفة. الف) أَتَقْتَى النَّاسَ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ. ج) مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَ الْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَقْفَمْ. ه) لَا بُدَّ أَنْ تَعْلَمَ أَنْ تَبَدُّلُ الْمُفَرَّدَاتِ بَيْنَ الْلُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْ طَبَيعِي.
۰/۵			(الف) انتخب الترجمة الصحيحة. الف) ﴿يَقُولُونَ يَا فُرَادَاهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ ۱) با دهانشان آن چه را که در قلب‌هایشان نیست می‌گویند و خدا به دروغی که بر زبان می‌رانند، آگاه است. ۲) با دهان‌هایشان آن چه را که در دل‌هایشان نیست می‌گویند و خدا به آن چه پنهان می‌کنند، داناتر است. ب) قُلِ الْحَقُّ وَ إِنْ كَانَ مُرَأً. ۱) حق را پگو، هر چند تلخ باشد.
۱/۵			(الف) املأ فراغات الترجمة الفارسية. الف) إِنَّ مِنْ شَرِّ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ تُكَرِّهُ مُجَالَسَتَهُ لِفُحْشِيهِ. از بندگان خدا کسی است که با او به خاطر گفتار و کردار زشتی، ناپسند شمرده شود. ب) قَرَرَ أَرْبَعَةُ طَلَابٍ أَنْ يَغْبِيُوا عَنِ الْإِمْتِحَانِ فَأَنْصَلُوا بِالْأَسْتَادِ هَاتِفِيًّا وَ قَالُوا لَهُ: أَحَدُ إِطَارَاتِ سَيَارَتِنَا الْفَجَرُ، وَ لَا تَوَجُّدُ سَيَارَةٌ تَنَقَّلُنَا إِلَى الْجَامِعَةِ وَ لَنْ نَسْتَطِعَ الْحُضُورَ. چهار دانشجو که در امتحان غیبت کنند و با استاد تماس تلفنی گرفتند و به او گفتند: «..... خودروی ما ترکید و خودرویی نیست که ما را به منتقل کند و حاضر شویم.»
۱			(ج) مهارت شناخت و کاربرد قواعد (۷/۵ نمره) ترجم الأفعال التي تحتها خط. الف) لِمَاذا لا تَخْرُجُونَ مِنْ صُفُوفِكُمْ؟ ج) أَتَلَامِيدٌ مَا رَجَعُوا مِنَ السَّفَرَةِ الْعِلْمِيَّةِ.
۱			(الف) عَيْنَ نوع الأفعال في الجمل الثالثية. الف) ﴿أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْيَعُ فِيهِ وَ لَا خَلَّةٌ﴾
۰/۵			(الف) عَيْنَ نوع الأسماء: اسم الفاعل، أو اسم المفعول، أو اسم المبالغة، أو اسم المكان، أو اسم التفضيل. (اثنين) الف) هُنَاكَ مَطَابِعٌ كَثِيرَةٌ فِي سَاحَةِ انْقلَابِ.
۰/۵			(الف) عَيْنَ جواب الشرط، ثم عَيْنَ الترجمة الصحيحة. إنْ صَبَرْتَ حَصَلْتَ عَلَى التَّبَاجِ فِي حَيَاتِكَ. ۱) قطعاً أَنْ صَبَرَ كَنِي، مَوْفَقِيَت را در زندگی به دست می‌آوری. ۲) اگر صَبَرَ کَنِي، مَوْفَقِيَت را در زندگی به دست می‌آوری.
۰/۵			(الف) أَكْتُب في الفاراغ عدداً مناسباً. عَشْرُونَ زَادُ عَشَرَةً يُسَاوِي

رده	kheilisabz.com	مدت آزمون: ٧٠ دقیقه	كلية رشته‌ها به جز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۲)
نوبت دوم پایهٔ یازدهم دورهٔ متوسطه دوم	آزمون شمارهٔ ۱			ردیف
١	ب) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُنَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ﴾		ترجم هاتین الآیتین حسب القواعد التي قرأتها. الف) ﴿لَئِنْ تَنالُوا الْأَبْرَارَ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾	١٣
١	ب) ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا فَلَمْ تُؤْمِنُوا﴾		ترجم هاتین الآیتین حسب القواعد التي قرأتها. الف) ﴿عَلَى اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾	١٤
١	ب) كانَ سَعِيدٌ يُسَاعِدُ صَدِيقَهُ.		ترجم هاتین الجملتين حسب القواعد التي قرأتها في معانی الأفعال الناقصة. الف) كَانَ سَعِيدٌ سَاعَدَ صَدِيقَهُ.	١٥
١			اذْكُرِ المَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلكلماتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا. يَكْتُبُ الْمُدَرِّسُ قَوَاعِدَ الدَّرِّيسِ عَلَى الْلَّوْحِ.	١٦
			د) مهارت درک و فهم (٣ نمره)	
١/٥	ب) بَعْدَ ظُهُورِ الإِسْلَامِ، إِذَا دَاتَ الْعَرَبِيَّةُ فِي الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ. د) كَانَ إِرْضَاءً جَمِيعِ التَّائِبِينَ لَا تَدْرُكُ. وَ أَلْقَى أَسْتَادُ الْجَامِعَةِ حَوْلَ شِيلِ.		ضع في الفراغ كلمة مناسبة من الكلمات التالية. (كلمتان زائدتان) «غايةٌ - السُّرْواهُ - الْبَرَنَاجُ - مُحَاضَرَهُ - السُّرِيرِ - السُّفْنُ - مُخْسَرَهُ - الْمُفَرَّدَاتُ - الشَّفَافَهُ» الف) ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَضَبَّحُ الْأَرْضُ﴾ ج) إِنَّ هِيَ الْقِيمَ الْمُسْتَرَكَهُ بَيْنَ جَمَاعَهُ مِنَ التَّائِبِينَ. ه) آلَّشَرَفُ قِطْعَهُ قُماشٌ تَوْضُعُ عَلَيَّ	١٧
١/٥	ب) الْكِتَابُ صَدِيقٌ يُتَقَدِّمُ مِنْ مُصَبِّبَهُ الْجَهْلِيِّ. د) الْفُسُوقُ تَرْكُ أوْ اِمِرُ اللَّهِ وَ اِرْتِكَابُ الْمَعَاصِيِّ. وَ تُسَمَّى مَظَاهِرُ التَّقْدِيمِ فِي مَيَادِينِ الْعِلْمِ وَ الصَّنَاعَهِ وَ الْأَدَبِ حَضَارَهُ.		عيين الصحيح والخطأ حسب الحقيقة. الف) مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ هَهُوَ سُجَاعٌ. ج) عِلْمُ الْأَحَيَا عِلْمُ مُطَالَعَهِ حَوَّاَصُ الْعَاصِرِ. ه) الْمُشَاغِبُ هُوَ الَّذِي يُسَبِّبُ مَشَاكِلَ وَ يَضُرُّ النَّظَمِ.	١٨
٠/٢٥			ه) مهارت مکالمه (٥/٠ نمره) أجب عن السؤال التالي. بِمَ تُسافِرُ إِلَى مَشَدِّد؟	١٩
٠/٢٥			رتّب الكلمات و اكتب سؤالاً و جواباً صحيحاً. «بِأَلْمٍ - رَأْسِي - فِي - بِكَ - أَشْعَرُ - مَا - ؟ - .»	٢٠
٢٠	جمع نمرات	موفق باشید		

پاسخنامه تشریحی

ترجمه عبارت: «هر چه از خوبی برای خودتان پیش بفرستید، آن را نزد خدا می‌باید.»

ب) «هرگاه عقل کامل شود، سخن کم می‌شود.» «إذاً» ادات شرطی است که تغییر ظاهری در فعل‌های شرط و جواب شرط به وجود نمی‌آورد، ضمن این که اصلاً وقتی فعل‌های شرط و جواب شرط ماضی باشند تغییری در ظاهرشان نخواهیم دید. خلاصه! «نقض» جواب شرط است. فعل جواب شرط از ادات شرط کمی دورتر است!

۱۴- الف) ای دانش‌آموزان، تمرين‌هایتان را به دقت

بنویسید بنویس

چون «تلامیذ» جمع مذکور است باید از فعل جمع مذکور استفاده کنیم. «أُكْثُب» فعل مفرد مذکور و «أُكْثُبًا» متناسب.

ب) إنْ تَصْرُّ صَدِيقَكَ فَهُوَ يُسَايِدُكَ أَيْضًا: اگر دوست را یاری کنی، او هم به تو کمک خواهد کرد.

«إن» ادات شرط است و باعث می‌شود فعل بعدش تغییر کند. پس «تَصْرُّ» غلط است! از طرفی ضمیر «كَ» نشان می‌دهد که باید از فعل مذکور استفاده کنیم. «تَصْرُّ» فعل مؤنث است.

ج) دانش‌آموزان بدون اجازه معلم

حرف نمی‌زنند حرف نمی‌زنند حرف نمی‌زنید

اولاً که «الطلابات» جمع است، پس «لا تتكلّم» که مفرد است می‌رود پی سرنوشت‌شناختی، جمله دارد درباره دانش‌آموزان صحبت می‌کند و باید از فعل سوم شخص استفاده کنیم. «لا تتكلّمْ» فعل دوم شخص است.

۱۵- الف) گزینهٔ ۱ در گزینهٔ ۲ «إنْ ترجمة نشده و جای «مرده» و «زنده» عوض شده است.

ب) گزینهٔ ۲ «أنْ + فعل مضارع» به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود. ضمن این که «أوامر» جمع است.

۱۶- **ترجمه عبارت:** در کلاس یازدهم، دانش‌آموزی اخلاق‌گر بود که با رفتارش به دانش‌آموزان ضرر می‌رساند، با پشت سری اش حرف می‌زد و یک بار به عقب برمه‌گشت. معلم یک بار او را دید در حالی که با کسی که کنارش نشسته بود، آهسته صحبت می‌کرد (بچیچ می‌کرد). یکی از دانش‌آموزان از کارهایش ناراحت شد و نزد معلم رفت و به او گفت: «می‌خواهم انشایی درباره آداب کلاس درس بنویسم». معلم (در پاسخ) گفت: «ایدهٔ جالبی است. باید کتاب «منیة المرید» زین‌الدین عاملی را مطالعه کنی که آن، به تو در انشایت کمک می‌کند. اگر انشایت را مقابله دانش‌آموزان بخوانی، هم کلاسی اخلاق‌گرт هم آگاه خواهد شد.» این، بخشی از انشایش است:

دانش‌آموز در پیشگاه معلم، آدابی دارد که مهم‌ترین‌شان عبارت‌اند از:

(۱) هنگامی که معلم در حال درس دادن است، با کسی از دانش‌آموزان صحبت نکند.
 (۲) با ادب مقابله بنشینند و به دقت به او گوش کند و جز به هنگام ضرورت، به عقب رو برنگردانند.

الف) الحادي عَشَر. دانش‌آموزان در کدام کلاس هستند؟ یازدهم.

ب) لا: هُوَ كَانَ يَصْرُّ الطَّلَابَ إِسْلُوكِهِ. آیا دانش‌آموز اخلاق‌گر با رفتارش به دانش‌آموزان سود می‌رساند؟ نه؛ او با رفتارش به دانش‌آموزان، ضرر می‌رساند.

ج) عَنْدَمَا يَهْمِسُ إِلَى الَّذِي يَجْئِسُ جَبْنَةً. معلم در چه حالتی دانش‌آموز اخلاق‌گر را دید؟ هنگامی که با کسی که کنارش نشسته بود، آهسته حرف می‌زد.

د) آداب الطَّالِبِ فِي مَجْلِسِ الدَّرْسِ. انشایی یکی از دانش‌آموزان در مورد چه چیزی بود؟

آداب دانش‌آموز در کلاس درس.

ه) زین‌الدین عاملی. کتاب «منیة المرید» برای چه کسی است؟ برای زین‌الدین عاملی.

و) کدام جمله در متن از آداب دانش‌آموز در محضر معلم است؟

(۱) که به پشت سر برگرد و به او گوش نکند.

(۲) هنگام آموزش با بقیه دانش‌آموزان، حرف نزند.

آزمون شماره ۱ (نوبت اول)

۱- آلوهشدن به گناه (چه) بد کاری است.

۲- «أَحَبُّ»: مبتدا و مرفوع (اسم معرفه ابتدای جمله، مبتدا است)، «عِبَاد»: مضافق‌الیه و مجرور (مضافق‌الیه بیشتر وقت‌ها در می‌گیرد)، «أَنْفَعُ»: خبر و مرفوع (اسم معرفه ای که معنای مبتدا را کامل کند، خبر است) و «عِبَاد»: مجرور به حرف جز (اسم‌های بعد از حرف جز ل، ي، في و ...) مجرور به حرف جزند. این اسم‌ها بیشتر وقت‌ها در (دارند).

ترجمه عبارت: محبوب‌ترین بندگان خداوند، سودمندترین‌شان برای بندگانش است.

۳- اسم مکان بر وزن‌های «مُفْعَل» و «مُفْعَلَةً» می‌آید، درست مثل «مَكْتَبَةً»

ترجمه عبارت: (نژدیک خانهٔ ما کتابخانهٔ بزرگی هست که در آن کتاب‌های ارزشمندی وجود دارد.

۴- اسم تفضیل بیشتر وقت‌ها بر وزن «أَعْفَلُ» می‌آید. دو کلمه «حَيْرُ» و «شَرَّ» هم به شرطی که مضافق شوند یا بعدشان «مِنْ» بباید، اسم تفضیل‌اند. پس در «الف» «حَيْرُ» و در «ب» «أَشْقَلُ» اسم تفضیل‌اند.

ترجمه عبارت: الف) شب قدر از هزار شب، بهتر است.

ب) در ترازوی اعمال، چیزی سنگین‌تر از اخلاق خوب نیست.

۵- تَلَائِثٌ و تَسْعِيَّنَ پنجاه و هفت به اضافه سی و شش برابر است با نود و سه.

۶- «عَفَّار» اسم مبالغه است. چرا؟ چون بر وزن «فَعَال» است. اسم مفعول هم از فعل‌هایی که سوم شخص مفردانش سه حرف است، بر وزن مفعول می‌آید؛ پس «مَعْبُود» اسم مفعول است.

ترجمه عبارت: الف) بی‌شک خدا بسیار آمرزندۀ گناهان است.

ب) ای معبدی (پرسیده‌شدۀ‌ای) که شریکی نداری.

۷- بهبهان زبان است و مکالمه‌اش در جملات پرسشی، ادات پرسشی ابتدای جمله می‌آید. پَكْمَ توانِ هَلْهِ السَّرَّاوِيلْ؟: این شلوارها چند تoman است؟

۸- آن تلاشی زشت برای نمایاندن رازهای مردم به منظور رسواکردن‌شان است.

۹- الف) إِثْمٌ = ذَنْب: گناه // ب) نژدیک شد ≠ بَعْد: دور شد

کلمه اضافی: بَعْدِ: دور

۱۰- الف) مؤمن از گناهان دوری کرد. («أَبْتَعَدَ» فعل ماضی باب افعال است).

ب) با دانشمندان و خردمندان همنشینی کن. («جَالِسٌ» فعل امر باب مفاعله است).

ج) خداوند، شراب را حرام کرده است. («حَرَامٌ» فعل ماضی باب تعییل است. ضمن این که

فَ» باعث شده این فعل به صورت ماضی نقلي ترجمه شود).

د) دشمن از سرزمین‌های ما عقب‌نشینی خواهد کرد. («سَيِّسَحِبُ» فعل مستقبل و از باب انفعال است).

ه) معلم در درس دادن، شیوه‌هایی جدید را استفاده می‌کند. («يَسْتَخْدِمُ» فعل مضارع باب است).

و) آن مرد را از غرق‌شدن نجات بده. («أَنْقَذَ» فعل امر بباب إفعال است).

۱۱- الف) هر چه از نیکی اتفاق کنید، خداوند به آن دانست. («تُنْفِقُوا» فعل شرط است و به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود. جمله «إِنَّ اللَّهُ ...» هم جواب شرط است و «فَ» ابتدای آن ترجمه نمی‌شود).

ب) دانش‌آموز از معلم زیست‌شناسی برای ماج‌گیری سوال می‌کرد. (یادتان هست که

«كَانَ + مضارع» را به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌کردیم؟!

۱۲- لـ. هَذِهِ سَبُورَةٌ. آیا این پنجه است؟ نه؛ این یک تخته‌سیاه است.

۱۳- الف) «تَقدَّمُوا» فعل شرط است. چرا؟ چون چسبیده به ادات شرط (ما) و «ن» اش هم حذف شده‌است بد نیست بدانید که «تَجْدُوا» هم فعل جواب شرط است.

۱۷- الف) أغصان مفرد ← غُصْن (شاخه)

ب) بَذْر جمع ← بَذْرَهَا (دانهها)

۱۸- در آن چراغی هست. آن چراغ در شیشه‌ای هست.

در ترجمة اسم‌های نکره مثل «مصبّح» و «زجاجة» از «یک، ی» کمک می‌گیریم.
«المصباح» هم چون «ال» دارد، معرفه است. در ترجمه‌اش هم از «آن» استفاده کردیم.

۱۹- ۱) المَعْمَرُ هُوَ الَّذِي يَعْطِيهِ اللَّهُ عُمْرًا طَوِيلًا: کهنسال، کسی (چیزی) است که خداوند به او عمر درازی می‌دهد.

۲) الْإِلْتِفَافُ هُوَ التَّجْمُعُ وَالْوَرَاثُ حَوْلَ شَيْءٍ: به دور چیزی پیچیدن، جمع‌شدن و چرخش دور چیزی است.

۳) السُّوارُ زِينَةٌ مِنَ الدَّهْبِ أَوِ الْفِضَّةِ: دستبند، زینتی از طلا یا نقره است.

۴) الْمَحِيطُ الْهَادِئُ هُوَ بَحْرٌ كَبِيرٌ يُعَادِلُ ثُلُثَ الْأَرْضِ: اقیانوس آرام، دریای بزرگی است که معادل یک سوم زمین است.

۵) الْمُواضِفَاتُ هِيَ صِفَاتُ أَحَدٍ أَوْ شَيْءٍ: مشخصات، ویژگی‌های یک نفر یا یک چیز است.

۶) الْمَزَارِعُ هُوَ الَّذِي يَعْدِلُ فِي الْمَرْعَةِ: کشاورز کسی است که در مزرعه کار می‌کند.

کلمات اضافی: **السائق**: راننده / **الاستعمال**: سوختن

۲۰- الف) درخت خفه کننده، درختی است که در برخی جنگل‌های استوایی رشد می‌کند.

ب) کشاورزی کنید و نهال بکارید. به خدا سوگند مردم کاری حلال‌تر و خوب‌تر از آن انجام نداده‌اند.

۲۱- دانشمندی که از دانشش سود برده می‌شود، بهتر از هزار عابد است. دقّت کنید که «يُتَّسَعُ» فعل مجہول است.

۲۲- الف) مغز میوه دوستداشت

دوستی دوستداشت

ب) شلوار پیراهن ماهی پیراهن زنانه

۲۳- از چیزی که نسبت به آن علم نداری، پیروی نکن. (ترکیب لیس + ل + اسم (ضمیر) مفهوم «نداشتن» را می‌سازند).

۹- الف) «أَنْفِقُوا» فعل امر از باب إفعال، «رَزَقْنَا» فعل مضارع است.

ترجمه عبارت: «از آن‌چه به شما روزی دادیم، اتفاق کنید، قبل از آن‌که روزی باید که در آن داد و ستدی و دوستی‌ای و شفاعتی نیست.»

ب) «رَاجِعٌ» فعل امر از باب مفعولة است.

ترجمه عبارت: «ای حاجی، لطفاً به پرشک مراجعه کن.»

۱۰- الف) جمع اسم مکان بر وزن «مَفَاعِلٌ» می‌آید؛ مثل همین «مَطَابِعٌ» که جمع «مَطَبَعَةٌ» است.

ترجمه عبارت: «جایخانه‌های بسیاری در میدان انقلاب هست.»

ب) اسم مبالغه بر وزن «فَقَالٌ» می‌آید؛ مثل «الْتَّوَابِينَ».

ترجمه عبارت: «قطعاً خداوند بسیار توبه کنندگان را دوست دارد.»

۱۱- گزینه «إِنْ» ادات شرط به معنای «اگر» است و نباید آن را با «إِنْ: قطعاً» اشتباه بگیریم. ضمن این‌که در «الف» ضمیر «ك» ترجمه نشده است.

۱۲- ثالثین: بیست به اضافة ده مساوی است با سی.

۱۳- الف) به نیکی دست نخواهد یافت تا این‌که از آن‌چه دوست دارید، اتفاق کنید. («لَئِنْ» و «حَتَّى» هر دو باعث شدن «ن» از فعلهای «تَنَالُوا» و «تُحْبِبُوا» حذف شود.)

هم‌چنین «لَئِنْ + مضارع: مستقبل منفي» و «حَتَّى + مضارع: تا + مضارع التزامي» ب) می‌خواهد که سخن خدا را تغییر دهدن. («أَنْ» خودش به صورت «ك» ترجمه می‌شود و فعل بعدش هم به صورت مضارع التزامي)

۱۴- الف) مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند. («لِ» امر بر سر صیغه‌های اول شخص و سوم شخص به معنای «باید» است، چون قبلش «فَ آمده «لِ» ساکن شده. ضمناً آخر فعل هم برای راحتی در تلفظ، کسره گرفته است.)

ب) اعراب گفتند: «ایمان آوردیم» بگو ایمان نیاورده‌اید. («لَمْ + فعل مضارع: مضارع منفي (ساده یا نقلي)»)

۱۵- الف) سعید به دوستش کمک کرده بود. («كَانَ + فعل مضارع: مضارع بعيد» ب) سعید به دوستش کمک می‌کرد. («كَانَ + فعل مضارع: مضارع استمراري»)

۱۶- «المَدْرَسَ» دارد و انجام‌دهنده فعل «يَكْتُبُ» است. پس فاعل است. «فَوَاعِدَ» دارد و کاری رویش انجام شده، پس مفعول است. «الْدَّرِيسُ» به «قواعد» اضافه شده و کسره گرفته، پس مضارعالیه است. «اللَّوْحُ» هم بعد از حرف جز «علی» آمده و مجرور به حرف جز محسوب می‌شود.

۱۷- الف) مُخْضَرَةٌ از آسمان آبی نازل کرد و زمین سرسیز می‌شود.

ب) المُفَرَّدَات / بعد از ظهور اسلام، واژگان عربی در فارسی افزایش یافت. (ج) الْفَقَاءُ / فرهنگ، ارزش‌های مشترک بین گروهی از مردم است.

(د) غَایَةٌ / گویا راضی کردن همه مردم، هدفی دست‌نیافتنی است.

(ه) السَّرِيرُ / ملحظه، قطعه پارچه‌ای است که روی تخت قرار داده می‌شود. (و) مُحَاجَرَةٌ / استاد در دانشگاه، درباره شیمل سخنرانی کرد.

كلمات اضافی: السَّرَّال: شلوار / البرنامج: برنامه

۱۸- الف) نادرست / هر کس مردم از زبانش بترسید، شجاع است. (قسمت آخر عبارت باید این باشد: «فَهُوَ مِنْ أَهْلِ التَّارِ: او اهل آتش است.»)

ب) درست / کتاب، دوستی است که ما را از مصیبت نادانی نجات می‌دهد.

ج) نادرست / تعریف ارائه شده مربوط به «الکیمیاء: شیمی» است نه «علم الأحياء: زیست‌شناسی». علم مطالعه خواص عناصر!

د) درست / آلودهشدن به گناه، ترک دستورات خداوند و انجام گناه است.

ه) درست / اخلاق‌گر کسی است که سبب مشکل می‌شود و به نظام آسیب می‌زند.

و) درست / نمادهای پیشرفت در عرصه‌های دانش، صنعت و ادبیات، تمدن نامیده می‌شود.

۱۹- بالطَّائِرَةِ با چه چیزی به مشهد سفر می‌کنی؟ با هواپیما.

۲۰- ما بِكَ؟ أَشْعُرْ بِالْمِ شَدِيدٍ فِي رَأْسِي: چت شده است؟ در سرم احساس درد شدیدی می‌کنم. (جای کلمه پرسشی، ابتدای جمله است.)

۱- ازمون شماره ۹ (نوبت دوم)

۱- مردی نزد پیامبر خدا آمد و گفت: «اخلاقی به من بیاموز که خیر دنیا و آخرت را برایم جمع کند.» پیامبر فرمود: «دروع نگو»

یک نکته خیلی جالب دارد این سوال. «ن» در «عَلَمَنِي» «ن» و قایه است.

۲- الف) بَعَثَ = أَرْسَلَ: فرستاد / ب) جُلُوس: نشستن ≠ قیام: ایستاندن

کلمه اضافی: دیباچ: ابیشم

۳- الف) رُمَلَاءِ مفرد ← رَمِيل: همکار ب) بَهِيمَة جمع ← بهائم: چاریان

۴- الف) سخن گفت حرف زد کامل کرد

ب) فکر می‌کنم خیلی واضح است!

ب) گرامی‌تر سیاه زرد سفید به جز «أَكْرَمُ» که اسم تفضیل است، بقیه کلمات، رنگ‌اند. بعضی رنگ‌ها بر وزن «أَفْعَلُ» می‌آیند. آن‌ها را با اسم تفضیل اشتباه نگیرید!

۵- الف) باتقواترین مردم کسی است که حق را در آن‌چه به سود یا ضرر شاست، بگوید. (ب) شیمل پانزده سالش بود، هنگامی که شروع به تحصیل زبان عربی کرد.

ج) از اخلاق نادان است پاسخدادن قبل از شنیدن و مخالفت قبل از فهمیدن (از اخلاق نادان این است که پاسخ دهد قبل از این‌که بشنود و مخالفت کند قبل از این‌که بفهمد).

د) خدایا، به تو پناه می‌برم از نفسی که سیر نشود.

ه) باید بدانیم که تبادل واژگان بین زبان‌ها در جهان، امری طبیعی است.

۶- الف) گزینه «أَفْوَاهٌ» جمع است نه مفرد، «أَعْلَمُ» هم اسم تفضیل است. ضمن این‌که قسمت دوم عبارت در گزینه «أَفْوَاهٌ» به کل اشتباه ترجمه شده!

ب) گزینه «أَقْلُ» فعل امر است نه مضارع، ضمن این‌که «إِنْ» یعنی «هر چند» نه «آن‌چنان».

۷- الف) از بدترین بندگان خدا کسی است که همنشینی با او به خاطر گفتار و کردار زشتن، ناپسند شمرده شود.

ب) چهار دانشجو تصمیم گرفتند که در امتحان غیبت کنند و با استاد تماس تلفنی گرفتند و به او گفتند: «یکی از تایرهای خودروی ما ترکید و خودرویی نیست که ما را به دانشگاه منتقل کند و نخواهیم توانست حاضر شویم.»

حتماً حواسitan هست که «لَئِنْ + فعل مضارع: مستقبل منفي»

۸- الف) چرا از کلاس‌هایتان خارج نمی‌شوید؟ («لَا تَخْرُجُونَ» فعل مضارع منفي است.)

ب) ای مؤمنان، از پروردگاری‌تان سپاس‌گزاری کنید. («أشُكُرُوا» فعل امر است.)

ج) دانش‌آموزان از گردش علمی برنگشتند. («ما رَجَعَوا» فعل مضارع منفي است.)

د) من برای زیارت عتبات عالیات مسافرت خواهم کرد. («سَوْقَ أَسَافِرٍ» فعل مستقبل است.)

درس نامهٔ توب برای شب امتحان

فن ترجمه

حتمًا تا حالا متوجه شده‌اید که در ترجمة اسم تفضیل از «تر، ترین» کمک می‌گیریم. حالا ببینیم کی از «تر» و کی از «ترین» استفاده می‌کنیم.

مثال: اگر بعد از اسم تفضیل، «من» بباید، در ترجمة آن از «تر» استفاده می‌کنیم.
مثال: هذا القبيص أغلى من ذلك، این پیراهن از آن یکی **گران** است.

راستی! اگر اسم تفضیل، «صفت» هم شود، باید در ترجمه‌اش از «تر» استفاده کنیم؛
مثال: الولد الأصغر: فرزند **کوچک‌تر** البنت الكبيرة: دختر **برگ‌تر**

مثال: اگر اسم تفضیل، مضاف شود، در ترجمه‌اش از «ترین» کمک می‌گیریم.

مثال: عبد الله أثقل فم لعيادة:
اسم تفضیل مقابل الـ اسم تفضیل مقابل الـ
(مقابله) (مقابله)

محبوب **ترین** بندگان خداوند، **سودمندترین** شان برای بندگانش است.

اسم مکان

از اسمش بیداست که به مکان اشاره می‌کند. این اسم در عربی بیشتر بر وزن «مفعُل» و گاهی بر وزن «مَفْعُل» و «مَفْعَلَة» می‌اید.

مثال: هناك قرب بيتنا تلعـب کیمی: نزدیک خانه ما، **ورزشگاه** بزرگی هست.
اسم مکان

ذلك منزل جـدي: آن **خانه** پدربرگ است.
اسم مکان

أخي يعـمل في المـطـعـة: برادرم در **چایخانه** کار می‌کند.
اسم مکان

توجه: دوستان خویم! حواستان را جمع کنید. وزن «مَفْعَلَة» همیشه برای مکان به کار می‌رود، ولی «مَفْعُل» و «مَفْعَل» بین مکان و زمان مشترک‌اند. فقط در جمله می‌توانیم بفهمیم برای مکان به کار رفته‌اند یا زمان.

مثال: الرـواـر يـدـهـبـون إـلـى مـكـةـ الـمـكـرـةـ فـي موـسـمـ الـحـجـ:
اسم زمان بر وزن «مفعُل»

زائران در **فصل** (موسم) حج به مگه مکرمه می‌روند.
اسم زمان بر وزن «مفعُل»

مـيـدـاـ العـامـ الـهـجـريـ هـوـ الشـهـرـ الـمـحـرـمـ:

اسم زمان بر وزن «مفعُل»

زـمـانـ شـرـوعـ سـالـ هـجـرـيـ، ماه محروم است.
شاهدُتْ صَدِيقِي فِي مَوْقِعِ الْحَافِلَةِ: دوستم را در **ایستگاه** اتوبوس دیدم.

اسم مکان بر وزن «مفعُل»

أـمـيـ مشـغـولـهـ يـطـبـخـ الطـاعـمـ فـي المـطـبـخـ:

اسم مکان بر وزن «مفعُل»

مادرم در **آشپزخانه** مشغول پختن غذا است.

نکته: جمع اسم مکان بر وزن «مَفْاعِل» می‌اید.

مثال: مـطـاعـمـ جـمعـ مـطـعـمـ: رـسـوـرـانـ مـنـازـلـ: جـمعـ مـنـازـلـ: خـانـهـ

مثال: مـطـاعـعـ جـمعـ مـطـاعـعـ: چـاـيـخـانـهـ مـلاـعـبـ: جـمعـ مـلاـعـبـ: **ورـزـشـگـاهـ**

كلمات و عبارات مهم درس

فعلها

أـنـقـيـ: پـرواـ کـرد
اجتنبـواـ: پـیرـهـیـزـیدـ

يـسـنـ: بدـاـستـ

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ: مِنْ آيَاتِ الْأَخْلَاقِ

اسم تفضیل و اسم مکان

مثال: به مثال‌های زیر دقت کنید:

الـ الطـائـرـةـ أـشـرـ الـوـاسـائـلـ فـي نـقـلـ الـمـسـافـرـيـنـ: هـوـاـپـيـمـاـ سـرـيعـ تـرـينـ وـسـائـلـ درـ حـمـلـ وـنـقـلـ مـسـافـرـانـ است.

مثال: مـحـمـدـ أـصـرـعـ مـنـ إـخـوانـهـ: محمد از برادرانش **کوچک‌تر** است.

به کلماتی مانند أـشـرـعـ و أـصـرـعـ در عربی اسم تفضیل می‌گوییم. اسم تفضیل معنا و مفهوم برتری را می‌رساند و معادل «صفت برتر» و «صفت برترین» در فارسی است. این اسم در عربی بر وزن «أـعـقـلـ» می‌آید.

بهتر است یک مثال دیگر با هم ببینیم و بعد به نکته‌های اسم تفضیل بپردازیم.

مثال: هـذـهـ الـقـارـةـ أـكـبـرـ قـارـاتـ الـعـالـمـ: اـینـ قـارـهـ، **بـزرـگـترـ** قـارـهـاـ درـ جـهـانـ است.

نکت

مثال: ۱ کاهی اسم تفضیل بر وزن «أـعـقـعـ» و «أـقـلـ» هـمـ مـیـ آـیـدـ.

مثال: ۲ هـذـهـ أـقـلـ شـيـءـ أـرـيدـ مـنـكـ: اـینـ **کـمـ تـرـینـ** چـبـیـزـ استـ کـهـ اـزـ توـ مـیـ خـواـهـ. جـبـلـ اوـرـسـتـ أـعـلـىـ مـنـ جـبـلـ دـمـاـونـدـ کـهـ اوـرـسـتـ اـزـ کـوهـ دـمـاـونـدـ **بلـدـنـتـ** استـ.

مثال: ۳ جـمعـ اسمـ تـفضـيـلـ رـاـ بـيـشـتـ وـقـتـهاـ بـرـ وزـنـ «أـعـاـلـ» مـیـ بـيـنـيـمـ.

مثال: ۴ إذا مـلـكـ الـأـرـازـلـ هـلـكـ الـأـفـاضـلـ: هـنـگـامـیـ کـهـ فـرـوـمـایـگـانـ بهـ فـرـمـانـرـوـایـ بـرـسـنـدـ، شـایـسـتـگـانـ هـلـاـکـ مـیـ شـوـنـدـ. («الـأـرـازـلـ» جـمعـ «الـأـرـازـلـ» وـ «الـأـفـاضـلـ» جـمعـ «الـأـفـاضـلـ»)

مثال: ۵ مؤـثـثـ اسمـ تـفضـيـلـ رـاـ بـيـشـتـ وـقـتـهاـ بـرـ وزـنـ «فـعـلـ» مـیـ آـيـدـ.

مثال: ۶ عـضـيـتـ الـأـخـثـ الـكـبـيرـ عـلـىـ الـأـخـثـ الصـغـرـ: خـواـهـ **بـزرـگـترـ** اـزـ دـسـتـ خـواـهـ **کـوـچـکـترـ** خـشمـگـینـ شـدـ.

اما یک نکته ریز اینجا هست! همان‌طور که می‌بینید، «الـكـبـيرـ» و «الـصـغـرـیـ» در مثال‌های بالا اسم تفضیل‌اند و به صورت مؤـثـثـ آمـدـهـانـد، چـونـ درـ جـمـلـهـ صـفـتـ هـسـتـنـدـ. پـسـ اسمـ تـفضـيـلـ اـگـرـ موـصـوـفـ مؤـثـثـ دـاشـتـهـ باـشـدـ بهـ صـورـتـ مؤـثـثـ مـیـ آـيـدـ. چـراـ اـینـ رـاـ گـفـتـ؟ چـونـ برـایـ مقـاـيـسـهـ بـيـنـ دـوـ اـسـمـ مؤـثـثـ هـمـ اـزـ هـمـانـ اـسـمـ تـفضـيـلـ مـذـکـرـ (يعـنيـ برـ وزـنـ «أـعـلـ») استـفادـهـ مـیـ کـنـيـمـ.

مثال: ۷ فـاطـمـةـ أـكـبـرـ مـنـ زـهـراءـ: فـاطـمـهـ اـزـ زـهـراـ **بـزرـگـترـ** استـ.

مثال: ۸ حـبـ! حـلـاـ يـكـ نـكـتـهـ مـهـمـ! دـوـ کـلـمـةـ «حـبـ» وـ «شـرـ» رـاـ حـتـمـاـ تـاـ حـالـاـ درـ عـربـیـ خـیـلـیـ دـیدـهـایـدـ. اـینـ دـوـ اـسـمـ هـمـ، مـیـ تـوـانـدـ اـسـمـ تـفضـيـلـ باـشـنـدـ. الـبـتـهـ درـ دـوـ حـالـتـ:

۱) بعد اـزـ آـنـ هـاـ مـنـ بـبـایـدـ.

مثال: ۲ عـدـاـوـةـ الـعـالـقـ حـيـرـ مـنـ صـدـاقـةـ الـجـاهـلـ: دـشـمنـیـ دـانـاـ **بـهـتـرـ** اـزـ دـوـسـتـیـ نـادـانـ استـ.

۲) مـضـافـ شـوـنـدـ، يـعـنيـ بـعـدـ اـزـ آـنـ هـاـ مـضـافـالـیـهـ بـبـایـدـ.

مثال: ۳ شـرـ النـاسـ مـنـ لـاـيـسـلـ النـاسـ مـنـ لـسـانـهـ وـ يـدـهـ: اـسـمـ تـفضـيـلـ مـفـاقـالـيـهـ (مـفـاقـ)

مثال: ۴ بدـرـتـرـینـ مرـدـ کـسـیـ استـ کـهـ مرـدـ اـزـ دـسـتـ وـ زـيـانـ، درـ اـمـانـ نـباـشـنـدـ.

اـگـرـ موـافـقـیدـ، اـزـ هـرـ کـدـامـ دـوـبـارـهـ يـكـ مـثالـ بـبـینـیـمـ:

مثال: ۵ تـفـكـرـ سـاعـةـ حـيـرـ مـنـ عـبـادـةـ سـبـعـيـنـ سـنةـ: ساعـتـیـ اـنـدـیـشـیدـنـ اـزـ هـفـتـادـ سـالـ عـبـادـتـ، **بـهـتـرـ** استـ.

مثال: ۶ النـاسـ مـنـ نـقـعـ النـاسـ: **بـهـتـرـینـ** مرـدـ کـسـیـ استـ کـهـ بهـ مرـدـ سـوـدـ بـرـسـانـدـ.

مثال: ۷ خـيـرـ اـسـمـ تـفضـيـلـ مـفـاقـالـيـهـ (مـفـاقـ)

نیکوتر است، سنتیز کن.^۱ بی شک پروردگارت به حال کسی که از راهش گمراه شده، آگاهتر است. «**أَحْسَنٌ**» و «**أَعْلَمٌ**» اسم تفضیل‌اند). مَنْ سَاءَ حُكْمَةً عَذَّبَ نَفْسَهُ: هر کس اخلاقش بد شود، خودش را عذاب می‌دهد. (بعد از «من» فعل‌های ماضی را به صورت مضارع ترجمه می‌کنیم تا ترجمه‌مان روان‌تر شود). «**مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ**» چه کسی ما از آرامگاه‌مان برانگیخت. این چیزی است که خداوند بخشانیده وعده داده بود و فرستاده‌شدگان راست گفتند. إنَّمَا يَعْيَثُ لِأَنْتَمْ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ: من فقط برای کامل کردن بزرگواری‌های اخلاق معمول شدم یا من فقط معمول شدم تا بزرگواری‌های اخلاق را کامل کنم. («**بُعْثَتْ**» فعل ماضی مجهول است).

کما **حَسِّنَتْ** خُلُقی: همان‌طور که آفرینشم را نیکو گردانید.

أَتَّلَقَ فِي الْمِيزَانِ: سنجین‌تر در ترازوی اعمال

زائد: به علاوه، **تَقْسِيمٌ عَلَى:** تقسیم بر، فی: ضرب در، ناقص: منهای، **يُسَاوِي:** برابر است با **يُحْسِنُ:** نیکی می‌کند، **إِقْتَرَبَ:** نزدیک شد، **إِنْسَارُ:** شکسته‌شدن **يَسْتَغْفِرُ:** طلب آمرزش می‌کند **لَا يُسَافِرُ:** مسافت نمی‌کند **لَعَّانٌ بِيَامُورٍ** لا تبآله‌لو: عوض نکنید **سَوْفَ يَعْلَمُ:** آموزش خواهد داد **أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ:** خداوند آرامشش را نازل کرد. «**إِنَّكَ أَنْتَ عَلَمُ الْعَوْبِ**»: بی گمان تو بسیار دانا به نهان‌ها هستی. «**لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا**»: خداوند به هیچ کس جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌دهد. **الْكَلَامُ فِضَّةٌ:** سخن (مانند) نقره است.

عَدَاؤَة: دشمنی **صَدَاقَة:** دوستی

یا مَنْ يَحْبُبُ الْمُخْسِنِينَ: ای کسی که نیکوکاران را دوست دارد (داری). **يَا أَرْحَمَ الرَّاجِحِينَ:** ای مهریان ترین مهریان

غَارَ الذُّنُوبِ: (بسیار) آمرزندۀ گناهان سایر: پوشاننده

اسم‌های تفضیل	
اسم تفضیل	صفت معمولی
أَكْبَرُ: بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین	كَبِيرٌ: بزرگ
أَهْمَّ: مهم‌تر، مهم‌ترین	مُهْمَّ: مهم
أَحْسَنُ: بهتر، بهترین	حَسَنٌ: خوب
أَفْضَلُ: بهتر، بهترین	—
حَيْرٌ: بهتر، بهترین	حَيْرٌ: خوب
شَرٌّ: بدتر، بدترین	شَرٌّ: بد
أَعْلَى: بلندتر، بلندترین	عَالِيٌّ: بلند
أَغْلَى: گران‌تر، گران‌ترین	غَالِيٌّ: گران
مَحْبُوبٌ: دوست‌داشتنی‌تر، دوست‌داشتنی‌ترین	مَحْبُوبٌ: دوست‌داشتنی
أَقْلَمُ: کم‌تر، کم‌ترین	قَلِيلٌ: کم
أَكْثَرُ: بیشتر، بیشترین	كَثِيرٌ: زیاد
أَعْلَمُ: داناترین، میانه‌ترین	عَلِيمٌ: دانا
أَوْسَطُ: میانه‌تر، میانه‌ترین	—
أَقْتَلُ: سنجین‌تر، سنجین‌ترین	قَتِيلٌ: سنجین
أَرْحَصُ: ارزان‌تر، ارزان‌ترین	رَحِيقٌ: پختن

اسم مکان	
اسم مکان	ریشه
مَلْعُبٌ: ورزشگاه	لَعْبٌ: بازی
مَطْعَمٌ: رستوران	طَعَمٌ: غذا
مَصْنَعٌ: کارخانه	صُنْعٌ: ساختن
مَطْبَخٌ: آشپزخانه	طَبَخٌ: پختن

۱- البته در این آیه بهتر است «جادل» را «مباحثه کن» ترجمه کنیم.

سَخِّرَ مِنْ: مسخره کرد

قَدْ يَكُونُ: گاهی می‌باشد

لَمَّا: عیب گرفت

تجسس: جاسوسی کرد

عاب: عیب‌جویی کرد، عیب‌دار کرد

گیره: ناپسند داشت

ساير کلمات و عبارات

إِئْمَانٌ: گناه

تَوَابَهُ: بسیار توبه‌پذیر، بسیار توبه‌کننده

عَسْبَجٌ: خودپسندی

سُسْوَقٌ: آلوده‌شدن به گناه

لَحْمٌ: گوشت

متن درس

﴿إِجْتَبَوا كَثِيرًا مِنَ الظُّلُمِ﴾: از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید.

لَا يَسْخَرُ: نباید مسخره کند.

عَسَى أَنْ يَكُونَا حَيْرَا مِنْهُمْ: شاید از آن‌ها بهتر باشند.

﴿لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَبَرُّوا إِلَّا لِلْأَلْقَابِ﴾: از یکدیگر عیب نگیرید و به یکدیگر لقب‌های

زشت ندهید.

من لَمْ يَتَبَعَّ: هر کس توبه نکند.

﴿بعض الظُّلُمُ إِئْمَانٌ وَ لَا تَجْسِسُوا وَ لَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾: بعضی از آن‌ها گناه‌اند و

جاسوسی نکنید و نباید بعضی از شما غایبت برخی دیگر را کند.

﴿أَنْ يَأْكُلُ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتَانًا﴾: که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد.

﴿فَكَرْهُتُمُوهُ وَ أَتَقْوَا اللَّهُ﴾: آن را ناپسند می‌دانید و تقوای خدا پیشه کنید.

آن بَيْتَعْدَعَ عَنِ الْعَجْجِ: که از خودپسندی دوری کنید.

بِكَلَامٍ خَفِيٍّ: با سخنی پنهان لَا تَلْقَبُوهُمْ: به آن‌ها لقب ندهید.

حَرَمَ اللَّهُ: خداوند حرام کرده است.

الْإِسْتَهْزَاءُ بِالْأَخْرَيْنِ وَ تَسْمِيَتُهُمُ بِالْأَسْمَاءِ الْبَيِّنَةِ: مسخره کردن دیگران و نامیدن آن‌ها با نام‌های زشت.

كَبَائِرُ الذُّنُوبِ: گناهان کبیره (بزرگ)

لَفْضِحُهُمْ: برای رسوایر داشتن

قطع التَّوَاصُلِ: قطع ارتباط

کلمات حوار (کفت و کو)

سِعْرٌ: قیمت

أَرْخَصُ: ارزان‌تر، ارزان‌ترین

تَفَضَّلِيٌّ: بفرما

أَفْضَلُ: بهتر

رَمِيلٌ: همکار

أَعْلَمُ النَّاسِ: داناترین مردم

أَنْعَمُهُمْ: سودمندترین‌شان

فَاغْنَيْتَنَا وَ أَرْحَنْتَنَا: ما را بیامز و ما را بیخسای. **حَيْرُ الرَّاجِحِينَ:** بهترین رحم کنندگان

خَيْرٌ إِخْرَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عَيْوَبَكُمْ: بهترین برادران، کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه دهد. (چون «خیر» مضاف شده، به صورت اسم تفضیل ترجمه می‌شود).

مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَاهِئِمْ: هر کس شهوتش بر عقلش چیره شود، او از

چهاریان هم بدتر است. (اولاً چون فعل ماضی «غَلَبَتْ»: چیره شد» بعد از «شَرٌّ: هر کس»

آمده به صورت مضارع ترجمه می‌شود. ثانیاً بعد از «شَرٌّ: هر کس» که اسم تفضیل است، «مَنْ»

آمده، پس در ترجمه‌اش از «تر» استفاده می‌کنیم.)

شَرُّ النَّاسِ: بدترین مردم

وَالْأُخْرَةُ حَيْرٌ وَ أَنْقَيٌّ: آخرت بهتر و پایدارتر است.

﴿جَادِلُهُمْ بِالْأَيْنِيَهِي أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾: با آن‌ها با روشنی که

جمع مکسر		
ترجمه	مفرد	جمع
برادر، دوست	أخ	إخوان
چهارپا	بهيمة	بهائم
مدرسه	مدرسة	مدارس
ورزشگاه	ملعب	ملاعيب
رستوران	مطعم	مطاعيم
خانه	منزل	منازل
قیمت	سعر	أسعار
شلوار	سروال	سرافيل
گناه	ذئب	ذنوب

الدَّرْسُ الثَّانِي: فِي مَخْصُوصِ الْمُعَلِّمِ

جملات شرطیه

به جملات زیر دقت کنید:

﴿مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُ اللَّهُ﴾ هر چه از کار نیک انجام دهید، خداوند آن را می‌داند.
 ﴿مَنْ يَجْتَهِدُ فِي حَيَاتِهِ يَنْجُحُ بِلَا شَكَ﴾ هر کس در زندگی اش تلاش کند، بدون شک موفق می‌شود.

﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهُ يَجْعَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ اگر از خدا پروا کنید، برای شما نیروی تشخیص حق از باطل را قرار می‌دهد.

حتمًاً حدس زده‌اید درباره چه موضوعی می‌خواهم حرف بزنم! آفرین! جملات شرطیه. به جملاتی مانند جملات بالا «جملات شرطیه» می‌گوییم. این جملات سه رکن اصلی دارند:
 الف ادات شرط: به کلمات «إن: اگر»، «ما: هر چه» و «من: ادات شرط می‌گوییم. این کلمات در ابتدای جمله شرطیه می‌آیند.

الف فعل شرط: فعلی است که بلافاصله بعد از ادات شرط می‌آید، در مثال‌های بالا: «تفعلوا: انجام دهید»، «یتمجههند: تلاش کند» و «تنقاوا: پروا کنید» فعل شرط‌اند. از اسمشان پیداست که این فعل، شرطی را برای جمله می‌گذارد. در واقع اگر فعل شرط محقق شود، به دنبالش اتفاق دیگری می‌افتد. (الآن توی چهار شرط می‌گم په اتفاقی)

الف فعل جواب شرط: به‌جز فعل شرط در جملات شرطیه یک فعل دیگر هم وجود دارد. این فعل در حقیقت نتیجه شرط است؛ یعنی اگر فعل شرط محقق شود، فعل جواب شرط هم محقق می‌شود. در مثال‌های بالا «يعلم: می‌داند»، «ينجح: موفق می‌شود» و «يعمل: قرار می‌دهد» فعل جواب شرط‌اند.

تغییر در ظاهر فعل های شرط و جواب شرط

ادات شرط تغییراتی را در فعل های شرط و جواب شرط به وجود می‌آورند که عبارت‌اند از:
 الف اگر آخر فعل (ث) باشد، به ساکن (ث) تبدیل می‌شود.

الف اگر آخر فعل «ن» باشد، «ن» حذف می‌شود.

الف فعل های جمع مؤثر هیچ تغییری نمی‌کنند.

به مثال‌های زیر دقت کنید:

الف منْ يُفْكِرُ قَيْلَ الْكَلَامِ يَسْلُمُ مِنَ الْخَطَاً
 ادات شرط فعل شرط فعل چهار شرط

هر کس قبل از حرف‌زدن، بیندیشید، از اشتباه در امان می‌ماند.
 ادات شرط فعل شرط فعل چهار شرط

الف مَا تَفْعَلُ مِنْ خَيْرٍ تَحْدَدُهُ عِنْدَ اللَّهِ
 ادات شرط فعل شرط فعل چهار شرط

هر چه از خوبی انجام دهید، آن را نزد خداوند می‌یابید.
 ادات شرط فعل شرط فعل چهار شرط

اسم مکان	
اسم مکان	ریشه
محیل: کجاوه	حمل: بُرْدن
مئل: خانه	نژول: فرودآمدن
مکتبة: کتابخانه	کتابة: نوشتن
مطبعه: چایخانه	طبع: چاپ کردن
مدرسه: مدرسه	دراسة: تحصیل
متجر: مغازه	تجارة: دادوستد
موقع: ایستگاه	وقف: ایستادن

متراوف			
أفضل	أحسن	ربما	عسى
=	=	=	=
بهتر	شاید	شاید	
ذئب	إثم	عاب	لمر
=	=	=	=
گناه	گناه	عیب گرفت	عیب جویی کرد
أفضل	خير	جهد	محاولة
=	=	=	=
بهتر	کوشش	کوشش	تلash
قرب	اقتراب	ارتفاع	اجتنب
=	=	=	=
نزدیک شد	نزدیک شد	دوری کرد	دوری کرد

متضاد			
حسن	شُرّ	شُرّ	شُرّ
سوء	بد	بد، بدتر	خوب، بهتر
خوبی	حي	حي	ميـت
بدی	پنهان	زندہ	مردہ
ظاهر	خفی	خواص	عُجب
آشکار	پنهان	فروتنی	خودپسندی
جميل	قبيح	فروتنی	خودپسندی
زشت	زشت	زشت	زشت
أخص	أعلى	أصر	أكبر
اززان تر	گران تر	کوچک ترین	بزرگ ترین
أقل	أقل	أحب	کرہ
كم تر	كم تر	دوست داشت	ناپسند داشت
إهتمـى	صلـل	أراـذل	أفـاضـل
هدایت شد	گـمـراهـشـد	فـروـمـایـگـانـ	شـایـسـتـگـانـ
عدـاؤـةـ	عدـاؤـةـ	خـيـاتـةـ	أـمـاتـةـ
دوـسـتـیـ	دوـسـتـیـ	خـيـاتـتـ	امـانـتـ

جمع مکسر		
ترجمه	مفرد	جمع
عیب	عیب	عیوب
راز	سیر	أسـارـ
گناه بزرگ	گـبـيرـهـ	كـبـيرـ
فرومایه	أـرـذـلـ	أـرـاذـلـ
شایسته	أـفـاضـلـ	أـفـاضـلـ
بنده	عبد	عـبـادـ
کار	عمل	أـعـمالـ